

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Rola v. Slovenia* - [12096/14](#) și [39335/16](#)**

Hotărârea din 4.6.2019 [Secția a IV-a]

Articolul 7

Articolul 7-1

Nulla poena sine lege

Revocarea licenței de a participa la procedurile de declarare a insolvenței ca urmare a unei condamnări penale pentru comportament violent: *nicio încălcare*

În fapt – Licența reclamantului de a participat în calitate de lichidator la procedurile de declarare a insolvenței a fost revocată în mod permanent în 2011, ca o consecință directă a condamnării sale penale pentru un comportament violent comis în 2003 și 2004. Reclamantul a contestat această măsură, însă fără succes.

În drept – Articolul 7: Curtea a stabilit dacă măsura contestată, și anume revocarea licenței de lichidator a reclamantului, trebuia considerată o sancțiune în sensul autonom al articolului 7.

(i) *Cu privire la relația dintre decizia prin care persoana a fost găsită vinovată și măsura în discuție:* Măsura contestată a fost stabilită, într-adevăr, ca urmare a condamnării penale a reclamantului, după ce a devenit definitivă, în conformitate cu dispozițiile legale relevante care prevăd că lichidatorul condamnat pentru comiterea în public a unei infracțiuni cu intenție, pasibilă de acțiune judiciară, trebuie să fie privat de licența sa.

(ii) *Cu privire la procedura aplicată pentru adoptarea și executarea măsurii în discuție:* Măsura a fost impusă de către Ministerul Justiției și a fost revizuită ulterior de Tribunalul Administrativ în cadrul unor proceduri care se încadrau, în esență, în domeniul dreptului administrativ. Măsura a fost impusă complet separat de procedura obișnuită de condamnare.

(iii) *Caracterizarea măsurii în dreptul național:* Măsura nu era prevăzută de dreptul penal, ci de dispozițiile Legii privind operațiunile financiare, care urmăreau reglementarea profesiei de lichidator în procedurile de insolvență. Mai mult, în opinia Curții Constituționale, deși o măsură care împiedică persoana să obțină licența de practicare a unei anumite profesii echivală cu o „consecință legală” a condamnării, aceasta nu trebuia considerată o sancțiune cu caracter penal.

(iv) *Cu privire la natura și la scopul măsurii:* Scopul dispozițiilor relevante din Legea cu privire la operațiunile financiare nu părea să impună o sancțiune în legătură cu o anumită infracțiune pentru care persoana a fost condamnată, ci pentru a asigura încrederea publică în profesia în discuție. Ea viza membrii unui grup profesional care dețineau un statut special, în special lichidatorii în procedurile de insolvență. Prin urmare, revocarea licenței nu urmărea un scop punitiv și disuasiv în raport cu sancțiunile penale.

În acest caz, măsura a fost impusă exclusiv în baza unei condamnări penale definitive. Ministerul Justiției și, ulterior, tribunalele care au examinat cazul nu păreau să aibă putere discreționară în

privința impunerii măsurii și nici nu au efectuat vreo evaluare a vinovăției în cadrul procedurilor contestate.

(v) *Cu privire la gravitatea măsurii*: Având în vedere faptul că revocarea licenței reclamantului nu-l împiedica să exercite o altă profesie în domeniul său de competență, simplul fapt că măsura contestată avea o natură permanentă nu a fost suficient pentru a fi considerată o sancțiune în sensul articolului 7.

Prin urmare, articolul 7 nu era aplicabil.

Concluzie: nicio încălcare (patru voturi la trei).

Articolul 1 din Protocolul nr. 1: Practica profesională a reclamantului a echivalat cu un „bun”, în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 1. Revocarea licenței sale a constituit o măsură de control al folosinței proprietății.

Autoritățile naționale s-au bazat pe dispozițiile din Legea cu privire la operațiunile financiare pentru revocarea licenței reclamantului, fără să abordeze aplicabilitatea dispozițiilor relevate din legea penală. De vreme ce Codul penal stabilea măsuri care trebuiau considerate „consecințe legale ale condamnării”, acest fapt limita impunerea lor în cazurile cu pedepse privative de libertate și prevedea în mod expres că nu puteau fi impuse, dacă persoana era condamnată cu suspendare. În plus, Codul prevedea că doar o lege poate să stabilească „consecințele legale ale condamnării” și că legea nu trebuia aplicată în mod retroactiv.

Având în vedere că reclamantul a comis faptele penale în 2003 și 2004, atunci când Legea cu privire la operațiunile financiare – pe care se baza revocarea – nu era încă aplicabilă, și că a fost condamnat cu suspendare, el nu a putut să prevadă în mod rezonabil că condamnarea lui va conduce, în mod automat, la revocarea licenței sale.

Prin urmare, măsura contestată nu a fost prevăzută de lege, în sensul articolului 1 Protocol nr. 1.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: 5,000 EUR în privința prejudiciului moral suferit. Capătul de cerere privind prejudiciul material – respins.

(Vezi, de asemenea, [Ghidul privind articolul 7](#); *Welch v. Regatul Unit*, [17440/90](#), 9 februarie 1995; *Van der Velden v. Olanda* (dec.), [29514/05](#), 7 decembrie 2006, [Nota informativă 92](#); *Vagenas v. Grecia* (dec.), [53372/07](#), 23 august 2011; *Gouarré Patte v. Andora*, [33427/10](#), 12 ianuarie 2016, [Nota informativă 192](#); *Biagioli v. San Marino* (dec.), [8162/13](#), 13 septembrie 2016; *G.I.E.M. S.R.L. și alții v. Italia* (fondul cauzei) [MC], [1828/06](#) și al., 28 June 2018, [Nota informativă 219](#)).